

ind paa dette Arbejde, og at man ikke huller sig ind i for lyse Forhaabninger, saaledes som man gjorde det i 1914.

Jeppesen (Næraa): I Loven af 1914 om Bekæmpelse af Bipesten findes der en Bestemmelse om, at nævnte Lov skal forelægges til Revision inden den 1. April 1919. Det er altsaa det, der sker ved Fremsettelsen af dette Lovforslag. Der er ikke foreslaaet store Forandringer i Loven af 1914; som Lovforslaget her foreligger, er der kun foreslaaet enkelte Forandringer, og den væsentligste er vel nok den, at det Beløb, som paa de aarlige Finanslove har været stillet Landbrugsministeriet til Raadighed til Bekæmpelse af Bipesten, foreslaaes forhøjet fra indtil 5 000 Kr. til indtil 8 000 Kr. Dette er jo begrundet i Bemærkningerne til Lovforslaget derhen, at Udgiften til Tilsynsmændene er blevet meget større siden den Tid, og begrundet deri, at Fællesledelsen for danske Biavlerforeninger gerne vil have et Kursus til at uddanne Tilsynsmænd og tænker til dette Kursus at maatte bruge indtil 1 000 Kr. Forhøjelsen fra 5 000 til 8 000 Kr. er altsaa kun rimelig. Men saa kan man jo sige: Er det saa nødvendigt i det hele taget at give Tilskud? Der staar noget i Bemærkningerne om, at det ikke er lykkedes at bekæmpe Bipesten i den Grad, som man havde ventet, men det kan ogsaa være, at man kan finde nye Midler, som bedre egner sig dertil. Jeg vil ligesom de ærede Ordførere for de andre Partier anbefale at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Jeg vil særlig ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Dahl) udtale med Hensyn til Bipestens Betydning, at mange mindre velstillede har en stor Biindtægt af Biavl, og hvis der kan gøres noget for virksomt at bekæmpe Bipesten, vil det være til stor Gavn for dem. I det hele taget vil det være til Gavn at gøre noget for at bekæmpe denne og anden Sygdom blandt Bierne.

Dermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Fremme.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Efter den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, er der ikke Grund til at forlænge Forhandlingen; vi er jo alle enige om, at Beløbet ikke afskrækker os, og at de 8 000 Kr., anvendte paa denne Maade, kan komme ikke alene Biavlerne, men ogsaa andre til gode.

Det ærede 5te Medlem for 2den

Kreds (Dahl) sluttede med at sige, at han ønskede, at det maatte blive sidste Gang, man skulde give Tilskud til denne Forening; ja, det ønsker Foreningen for saa vidt selv, idet den naturligvis haaber, at Bipesten maa blive bekæmpet i en saadan Grad, at Foreningen alene kan overtage Udgifterne derved.

Det ærede 9de landstingsvalgte Medlem (Nygart) gjorde opmærksom paa, at der indenfor Biavlerforeningen har været Ønske om, at Staten skulde yde en større Del af Udgifterne, nemlig i Stedet for Halvdelen de tre Fjerdedele. Det er rigtigt, men af gode Grunde har jeg ikke kunnet imødekomme dette Ønske; paa alle andre Omraader af lignende Natur giver Staten nemlig kun Halvdelen, og saa maa vi ogsaa holde paa det her. De Folk fra Foreningen, som var oppe hos mig, frafaldt ogsaa Kravet, da de godt kunde se, at der var god Mening i mit Standpunkt. Det første Lovforslag, som blev vedtaget, altsaa i 1908, gik ganske vist ud paa, at Staten skulde betale det hele, men da man gik til at sætte Statens Bidrag til Halvdelen, var det efter Indstilling af Foreningen selv, som den Gang gjorde opmærksom paa, at naar man ikke var naaet saa langt med Bekæmpelsen af Bipesten, laa det maaske i, at de enkelte Medlemmer ikke selv skulde bidrage noget; de vilde sikkert have større Interesse i Bekæmpelsen, hvis de selv skulde yde et lille Bidrag.

Det samme ærede Medlem spurgte mig, om det ikke var muligt, at Foreningen, hvis den kom i det Tilfælde, at den trængte til yderligere Støtte, kunde faa lidt af Landbrugslotteriets Overskud. Jo, Foreningen har før faaet Del i dette Overskud, og jeg kan ikke se, at der skulde være nogen Grund til, at det ikke kunde ske i Fremtiden, saafremt den ved et Andragende kan begrunde Nødvendigheden deraf.

Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og haaber, at det vil faa en hurtig Gang gennem Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til Smaaskovforeninger.